

Arrest

nr. 209 993 van 25 september 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat M. WARLOP, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 14 juni 2010 een eerste aanvraag in om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties. Op 23 december 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoekster geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping om op 29 november 2010 te worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoekster stelt tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken tijdens haar tweede aanvraag om internationale bescherming dat zij toen is teruggekeerd naar Irak (CGVS, map eerste aanvraag, verklaring DVZ).

1.2. Op 21 januari 2015 dient de verzoekster een tweede aanvraag in tot het verkrijgen van internationale bescherming.

1.3. Op 7 april 2015 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

1.4. Op 10 november 2015 dient de echtgenoot van verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van internationale bescherming.

1.5. Op 19 mei 2016 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van de echtgenoot van verzoekster een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd op 23 mei 2018 bij arrest nr. 204 189.

1.6. Op 11 augustus 2016 dient de verzoekster een derde aanvraag in om internationale bescherming.

1.7. Op 28 februari 2018 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u de Iraakse nationaliteit bezit, een sjiitische moslim bent, en op 18 mei 1967 in Bagdad, Centraal-Irak, bent geboren. U trouwde met een sjiitische man, A. M. A. F. A. (...) (CGVS 15/32587; OV 8.160.282) en ging wonen in de Hurriya wijk van Bagdad waar u een huis huurde. U kreeg een zoon (S. (...)) en twee dochters (N. (...) en S. (...)). Uw dochters trouwden en uw schoonzonen verlieten Irak in 2007 voor België. Uw twee dochters volgden hun echtgenoten naar België via een procedure gezinshereniging, ongeveer anderhalf jaar later. De rest van het gezin bleef in Irak.

In 2010 ontstond er een probleem in Irak. Op een dag om 2 u 's nachts vielen Amerikaanse soldaten uw huis binnen. Uw huis werd doorzocht, ze waren op zoek naar wapens maar vonden niets. Ze toonden u tevens een fotoalbum met foto's van gezochte personen en dit met behulp van een gemaskerde Iraakse tolk. U duidde twee mensen aan die u kon herkennen uit uw buurt. Een tijd later kreeg u een enveloppe met een dreigbrief waar ook een embleem van het Mehdi-leger op stond. Een vriend van uw man die 'Farouk' wordt genoemd en dicht bij het Mehdi-leger staat, waarschuwde u en uw man dat de Iraakse tolk u had verklikt en dat het de personen die de dreigbrief stuurden menens was. U zocht en verkreeg een visum voor Frankrijk en verliet Irak in 2010 via Frankrijk naar België waar u uw dochters vervoegde.

Op 16 juni 2010 diende u een eerste asielaanvraag in bij Dienst Vreemdelingenzaken. Doch, u wachtte de asielpcedure niet af en keerde vrijwillig terug naar Irak. De reden hiervoor was dat uw man in Irak een hartinfarct had gekregen. Op 28 december 2010 werd in uw afwezigheid uw asielaanvraag technisch geweigerd door het CGVS.

Tussen 2010 en 2014 bleef u thuis in Bagdad, bleef uw man werken en vonden er geen problemen meer plaats met de groepering noch kenden jullie andere moeilijkheden.

Rond oktober 2014 echter werden uw man en u herkend op straat door een lid van bovenvermelde groepering. U voelde zich bedreigd en verhuisde naar het huis van uw broer. Daar kreeg u problemen met uw schoonzus. Alsook vond uw broer dat u hem met veiligheidsproblemen opzadelde. Uw man vertrok hierop terug naar jullie eigen huis. Uzelf vertrok opnieuw uit Irak.

Op 9 januari 2015 vertrok u naar Turkije met een Spaans visum. Dezelfde dag reisde u naar Spanje en van Spanje naar België. U meldde u aan bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in Brussel voor een tweede asielaanvraag, doch u diende terug te keren naar Spanje, het land waar u wettig kon verblijven, nadat u er een maand in een gesloten centrum zat.

In uw afwezigheid trok uw schoonbroer (S. (...)) bij uw man in huis. Uw schoonbroer is arbeider en werkte in de Adel wijk. Toen uw schoonbroer in juni 2015 naar zijn werk vertrok, werd hij verkeerdelijk aanzien voor uw broer en vermoord in de Adel wijk. Uw man wilde daarop vluchten uit Irak. In oktober 2015 vertrok uw man vanuit Irak naar België en diende hij in België een asielaanvraag in. Uw zoon scheidde in deze periode van zijn vrouw en kreeg familiale problemen. Hij heeft een dochter en werd geslagen door zijn schoonfamilie. Sindsdien reist hij over-en-weer tussen Turkije en Iran voor zijn werk.

Op 1 mei 2016 kwam ook uzelf België opnieuw binnen en op 11 augustus 2016 diende u een derde asielaanvraag in bij de DVZ. U liet zich in België behandelen voor verschillende hernia's en rugproblemen waarvoor u in Irak eigenlijk geopereerd diende te worden doch dit niet liet doen.

Ter staving van uw derde asielaanvraag, legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, huwelijksakte, identiteitskaart man, woonstkaart, rantsoenkaart, overlijdensakte, medische documenten 2015 (België en Spanje) en een laissez-passer Spanje-België.

U beriep zich tijdens het gehoor op het CGVS op volledig dezelfde asielelementen als deze van uw man A. M., A. F. A. (...) (CGVS 15/32587 ; OV 8.160.282). Op 19 mei 2016 verkreeg uw man een negatieve beslissing vanwege het CGVS. Uw man ging op 21 juni 2016 in beroep tegen de weigeringsbeslissing genomen door het CGVS en tot op heden is er nog geen uitspraak of vonnis vanwege de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Uw derde asielaanvraag werd op 27 februari 2017 in overweging genomen door het CGVS.

B. Motivering

Na een grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u zich ten aanzien van het CGVS volledig beroept op de asielmotieven van uw man A. M. A. F. A. (...) (CGVS 15/32587; OV 8.160.282) zoals u het duidelijk verklaarde (CGVS p.2) en u desgevraagd geen eigen asielmotieven aanhaalt (CGVS p.4). Het CGVS nam in hoofde van uw man op 19 mei 2016 een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen asielmotieven (zie Blauwe Map: Beslissing A. M. A. F. A. (...)). Kort samengevat kwam het CGVS tot de vaststelling dat hij vage, nietszeggende, onduidelijke en inconsistente verklaringen had afgelegd met betrekking tot (1) de personen behorende tot het Mehdi-leger die hij zou hebben verklikt, (2) de persoon 'J. (...)' die jullie kwam waarschuwen en tevens deel uitmaakte van het Mehdi-leger, (3) de dreigbrief die aan jullie woning werd bevestigd, alsook (4) betreffende de dood van uw schoonbroer en de omstandigheden hiervan. Eveneens kwam het CGVS tot het besluit dat de vaststelling dat uw echtgenoot maar liefst vijf jaar wachtte om, nadat een eerste bedreiging zich had voorgedaan, het land te verlaten, én het gegeven dat hij nog vier jaar aan het werk ging en deelnam aan het openbare leven, een ernstige contra-indicatie was van de door hem beweerde vrees voor vervolging. De volledige beslissing in hoofde van uw man werd toegevoegd aan uw administratief dossier en kan u nalezen. Aangezien u zich op dezelfde feiten, als door hem werden ingeroepen, baseert, kan de geloofwaardigheid van uw relaas reeds bij voorbaat in vraag worden gesteld.

Vervolgens, stelt het CGVS na een grondig onderzoek vast dat u er niet in slaagde te overtuigen dat dient afgeweken te worden van deze in het dossier van uw man genomen beslissing. U gevraagd naar de reden voor het beroep van uw man geraakt u niet verder dan te stellen dat uw man het 'niet eens is' met de weigeringsbeslissing van het CGVS (CGVS p.2) en herhaalde u het asielrelaas van uw man zonder nieuwe elementen toe te voegen (CGVS p.4). Daarenboven komt het weinig overtuigend over dat u aangaf dat u, wat ook de beslissing van het CGVS zal zijn inzake uw asielaanvraag, zal blijven wachten en blijven proberen asiel te verkrijgen tot men u 'sympathiek gezind is' (CGVS p.16). Dit wederom zonder inhoudelijke elementen aan te reiken die de eerdere genomen beslissing in hoofde van uw man in een ander daglicht zouden kunnen plaatsen. Zo slaagde u er niet in aan te tonen dat uzelf en uw man, sjiieten uit Bagdad, een gegronde vrees dienen te hebben voor de daar aanwezige sjiitische milities.

Dit wordt nog versterkt door uw verdere verklaringen waar u dieper ingaat op het asielrelaas van uzelf en van uw man betreffende jullie problemen ontstaan in 2010 en 2014-2015. Diverse tegenstrijdigheden, discrepanties en vaagheden ondergraven hier verder uw geloofwaardigheid.

Zo verklaarde u twee dreigbrieven te hebben ontvangen van een sjiitische groepering gericht aan uzelf en uw man (CGVS p.11, p.17). Deze verklaringen kunnen niet overtuigen wanneer uw man bij het CGVS duidelijk maar sprak over één verkregen dreigbrief en géén twee, dit na herhaaldelijke

vraagstelling (Zie gehoorverslag CGVS A. M., A. F. A. (...) p.14-15). Daarenboven, in tegenstelling tot uw verklaring dat de (eerste) dreigbrief vergezeld werd van een kogel (CGVS p.11) verklaarde uw man dit geheel niet en sprak hij nergens over een kogel die bij de brief zou zijn ingesloten, nochtans een element dat men niet geneigd zou zijn te vergeten vertellen (CGVS A. M., A. (...)) p.14-26). Gelet op het feit dat deze brieven cruciaal onderdeel uitmaken van uw asielrelaas is dit geen detail. Verder verklaarde u bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat de dreigbrief een logo had van de Sadr-beweging doch slaagde u er niet in het logo te beschrijven (Vragenlijst, Vraag 5,p.3), bij het CGVS verklaarde u dat er een logo op de brief stond van de Al Mehdi groepering (CGVS p.11) waarvan u later aangaf dat deze wel voortvloeit uit de Sadr groepering maar er duidelijk van te onderscheiden is (CGVS p.17). Ook dit komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Daarenboven legde u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de bedreigingen die u en uw man zouden hebben ontvangen. Zo gaf u aan dat een vriend van uw man die dichtbij de sjiiitische groeperingen staat u waarschuwde dat u in gevaar was (CGVS p.10-11). Volgens uw man zou dit gaan over zijn vriend "J. (...)" die jullie ingelicht heeft over de bedreiging die het Mehdi leger voor u vormde (CGVS p.11 en zie CGVS A.M, A. (...)) p.17). Het ondergraaft hierbij dan ook dusdanig uw geloofwaardigheid wanneer u bij het CGVS uit de lucht komt gevallen wanneer de naam J. (...) valt (CGVS p.11). U heeft volgens uw verklaringen deze naam nog nooit gehoord (CGVS p.11). Volgens uzelf werd de man die u en uw echtgenoot waarschuwde "F. (...)" genoemd (CGVS p.11), een naam die nergens opduikt in het asielrelaas van uw man, wat merkwaardig mag genoemd worden, aangezien u "F. (...)" als een vriend van uw man bestempelde (CGVS p.11). U gaf aan dat uw man verschillende vrienden bij het Mehdi leger kan hebben (CGVS p.11) doch dit kan geenszins verklaren dat uw man niet de naam van F. (...) zou vermeld hebben en enkel sprak over ene J. (...) die u niet kent. Tenslotte gaat dit over de man die jullie waarschuwde om erger te voorkomen (CGVS p.11). Deze discrepanties tussen uw verhaal en dat van uw man kunnen bezwaarlijk overtuigen en komen de geloofwaardigheid van jullie beider relaas geenszins ten goede.

Ten slotte kan het ook weinig overtuigen dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende de plaats van de moord op uw schoonbroer daar u bij het CGVS eerst aangaf dat uw schoonbroer thuis was en mannen 'binnen kwamen en uw schoonbroer vermoord hebben' (CGVS p.3) om meteen nadien aan te geven dat uw schoonbroer vermoord werd in de Adel wijk waar hij werkte (CGVS p.3). Uw gezin woonde in de aanpalende Hurriya wijk (CGVS p.7-8 en zie Blauwe Map: kaarten) waardoor uw verklaring dat uw schoonbroer in de Adel wijk vermoord werd (CGVS p.3) opvallend is en in strijd is met wat u eerst verklaarde. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) liet u nochtans optekenen dat uw schoonbroer vermoord werd aan 'de deur van uw huis' (zie Vragenlijst, Vraag 5, p.3). Uw verklaring dat uw schoonbroer vermoord werd in de Adel wijk toen hij onderweg was naar zijn werk (CGVS p.3) ondergraaft verder uw geloofwaardigheid en kan ook niet worden aangetoond door de door uw man voorgelegde overlijdensakte die de plaats van het overlijden van zijn broer niet specificeert (CGVS p.18 en zie Groene Map: overlijdensakte, alsook zie CGVS A. M., A. (...) p.9). Het mag ook ten sterkste verbazen dat u zelf de overlijdensakte van uw schoonbroer niet spontaan neerlegde bij het CGVS en dat deze overlijdensakte slechts een (moeilijk leesbare) kopie van een kopie betreft waar cruciale gegevens zoals de naam van de overledene op afwezig blijken te zijn (CGVS p.4,p.14, p.18). Zodoende dient afgegaan te worden op de beperkte gegevens van deze akte alsook op de overlijdensakte in het dossier van uw man (zie Gehoorverslag CGVS A. M., A. (...) p.9). Overigens haalt u nergens in uw relaas spontaan aan dat de Adel wijk een soennitische wijk is, terwijl de wijk waar u woont een sjiiitische wijk betreft (zie Blauwe Map: Etnische kaart Bagdad). Wel haalt u aan dat uw schoonbroer steeds naar de Adel wijk diende te gaan als arbeider om van daaruit naar verschillende werkopdrachten te vertrekken (CGVS p.3). Dit in tegenstelling tot uw man die niet werkte in de Adel wijk en ook verder niet in de Adel wijk kwam volgens uw verklaringen (CGVS p.3). Uw man was al even geen arbeider meer in tegenstelling tot uw schoonbroer, haalt u aan (CGVS p.3), later vertelde u zelfs dat uw man nooit arbeider was geweest (CGVS p.12). Uw man verkocht huizen en werkte sinds 2007 niet meer (CGVS p.12). Dan mag het wel ten sterkste verbazen dat men uw schoonbroer in de Adel wijk voor uw man aanzag, zoals u aangaf (CGVS p.3).

Het overlijden van uw schoonbroer is het meest recente en meest ernstige feit waar zowel uw man als uzelf naar verwijzen om jullie eigen vrees aan te tonen. Desgevallend mag redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hieromtrent duidelijke en consistente verklaringen kan afleggen. Dit alles kan enkel de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jullie relaas te bevestigen. U maakt uw voorgehouden vrees voor vervolging aldus niet aannemelijk.

Ook de door u neergelegde documenten kunnen de beslissing niet in positieve zin ombuigen daar deze documenten uw identiteit en nationaliteit betreffen, wat hier niet ter discussie staat. Wat betreft de voorgelegde medische documenten dient aangestipt dat u hernia en rugproblemen heeft, alsook dat één van uw dochters in België aan astma lijdt (CGVS p.14-15 en zie Groene Map: medische documenten), doch blijken deze problemen enkel van medische aard te zijn en kan geen enkele link met uw asielerlaas gevonden worden. Dat blijkt ook uit het feit dat u deze medische documenten niet spontaan wenste voor te leggen aan het CGVS (CGVS p.14-15). U werd bovendien voor deze aandoeningen reeds behandeld in Spanje en België (CGVS p.15 en zie Groene Map: Medische documenten 2015).

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypothesen, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para. 69).

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijke voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig of blind geweld. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming "voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen" (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

*Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten (zie ook EASO, *The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States*, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, ara. 214 – 250; EHRM, *K.A.B. V. Zweden*, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 19 april 2016).*

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad” van 25 september 2017 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat ISIS in Irak voerde, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. In de loop van 2015 kwam ISIS meer en meer onder druk te staan in verschillende regio’s in Irak en slaagden de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiitische milities en de Koerdische peshmerga er in om IS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de loop van 2016 werd ISIS verder teruggedrongen en werden grote stukken van het gebied onder controle van ISIS terug ingenomen door regeringstroepen. Eind 2016 waren de dichtstbijzijnde gebieden onder controle van ISIS meer dan 200 km van Bagdad verwijderd. In juli 2017 werd ook Mosul veroverd, en enkele weken later Tall Afar. De oorlog, die in 2014 nog voor de poorten van Bagdad werd gevoerd, is in 2017 honderden kilometers verder weg. De dreiging dat de hoofdstad zou kunnen vallen is volledig geweken.

De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk positieve impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Vanaf november 2016 zette in Bagdad een duidelijk dalende trend in die tot in april 2017 aanhield: minder aanslagen en minder slachtoffers, zowel doden als gewonden. Pas met aanslagen na het begin van de ramadan in mei 2017 nam het geweld gedurende een korte periode terug toe, om daarna weer af te nemen. De algemene trend is duidelijk: Voor de eerste keer sinds 2013 is er een significante en bijna constante afname van het geweld over een periode van meer dan een half jaar vast te stellen.

Uit het voorgaande blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada’in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat ISIS Bagdad nooit heeft kunnen belegeren, noch dat er sprake was van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen ISIS en het Iraakse leger.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. Anno 2015 vonden er, in tegenstelling tot de periode voorafgaand aan het offensief van IS, nog nauwelijks gecombineerde militaire operaties met

(zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van ISIS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw verder af.

Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Om de beveiliging van de hoofdstad te verbeteren namen de Iraakse autoriteiten, na de golf van zware aanslagen in de lente en zomer van 2016, verschillende maatregelen, zoals het verbod op het gebruik van de nutteloze bomdetectoren, een herstructurering van het veiligheidsapparaat, en het vernieuwde concept met een muur rond de hoofdstad. Deze maatregelen beginnen succes te hebben. Vanaf eind november 2016 begon het leger, na een periode van minder aanslagen door ISIS, met de verplaatsing van twee legerbrigades van Bagdad naar Shirqat en Mosul, om daar het front tegen ISIS te versterken. Deze troepenverplaatsingen gebeurden na een periode waarin het aantal aanslagen door ISIS afnam. Door de verdere afname van het terreurgeweld in de hoofdstad werden, werden de controleposten in 2017 verder afgebouwd.

Het geweld in de provincie Bagdad eiste tot november 2016 maandelijks honderden doden en gewonden op. Vanaf dan is het aantal slachtoffers en het aantal aanslagen sterk beginnen dalen en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden.

Het CGVS benadrukt dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de

mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De zware aanslagen in de maanden april tot augustus 2016, hebben bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich mee zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet, alsook de ontmanteling van diverse checkpoints. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Integendeel, UNHCR adviseert om Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties; (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS; of (iii) onder controle blijven van ISIS niet gedwongen terug te sturen en besluit dat deze waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt. Immers, uit de beschikbare informatie kan niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen, of dat er militaire confrontaties plaatsvinden. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen ISIS en het Iraakse leger. UNHCR stelt overigens nergens in voornoemd standpunt dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het

standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2017 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van “Artikel 1A §2 van het Internationale Verdrag van Genève, Artikelen 48/3 §2, §4, §5, 48/5§2, §3, 48/6 et 48/7, 62 van de Vreemdelingenwet, Artikelen 2 en 3 van de Wet dd 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid.”

Wat betreft de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus, bevestigt verzoekster haar verklaringen, stelt zij dat haar, in geval van twijfel omtrent de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend en besluit zij dat er in haren hoofde een reële en actuele vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag aanwezig is.

Wat betreft de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, zet verzoekster het volgende uiteen:

“Het CGVS beweert dat “de Commissaris-Generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus ...

« De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4§2 b van de Vreemdelingenwet heeft bijgevolg betrekking op « situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld. » De uitlegging van dit begrip vereist dus dat het risico waaraan de asielzoeker in zijn land wordt blootgesteld, specifiek van aard is. Tevens dient het risico betrekking te hebben op een bepaald soort schade. » (HvJ 17 februari 2009, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §32) (Arrest n° 195228 dd 20/11/2017)

In dit geval, verzoeker heeft een bijzonder profiel : bekeerd tot het christendom

Verzoekster is afkomstig uit Bagdad waar de situatie is heel verslechterd sinds lente 2013 :

"The security situation in many parts of central and northern Iraq continues to be highly volatile and unpredictable due to ongoing military offensives and counter-offensives. Parts of northern and central Iraq remain under de facto control of ISIS, which is reported to continue to commit grave and widespread human rights abuses against the population in these areas. During military operations, civilians are used by ISIS as "human shields"; they are also at great risk from crossfire, snipers and bombardments. Those fleeing are at risk of punishment at the hands of ISIS.

(...)

ISIS' advances in northern and central Iraq in 2014 and into 2015 and the ensuing security vacuum in other parts of the country have reportedly resulted in the empowerment of militias and tribes, a rise in criminality and an overall weakening of state authority and the rule of law, including in the capital Baghdad and the Southern Governorates.

(...)

Widespread human rights abuses and violations of international humanitarian law greatly impact on the lives of civilians beyond displacement and casualty figures. UN human rights bodies and human rights organizations have documented that all parties to the non-international armed conflict in Iraq are committing violations of international humanitarian law and gross violations and abuses of international human rights law. (...)

Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. (...) Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply."

(<http://www.refworld.org/docid/58299e694.html>)

De situatie is nog nu heel problematiek.

REPORT UN Assistance Mission Iraq

Baghdad, 03 December 2017 – A total of 117 Iraqi civilians were killed and another 264 injured in acts of terrorism, violence and armed conflict in Iraq in November 2017*, according to casualty figures recorded by the United Nations Assistance Mission for Iraq (UNAMI).

The number of civilians killed in November (not including police) was 114, while the number of injured (not including police) was 264.

Of those figures, Baghdad was the worst affected Governorate, with 201 civilian casualties (51 killed, 150 injured). Salahaddin Governorate followed, with 24 killed and 60 injured, and Kirkuk had 12 killed and 28 injured. UNAMI has not been able to obtain the civilian casualty figures from the Anbar Health Department for the month of November.

*CAVEATS: In general, UNAMI has been hindered in effectively verifying casualties in conflict areas. In some cases, UNAMI could only partially verify certain incidents. UNAMI has also received, without being able to verify, reports of large numbers of casualties along with unknown numbers of persons who have died from secondary effects of violence after having fled their homes due to exposure to the elements, lack of water, food, medicines and health care. For these reasons, the figures reported have to be considered as the absolute minimum.

Summary

Month	Killed	Injured
-------	--------	---------

(...)

Volgens UNAMI waren er in februari 2018 195 (49 doden, 146 gewonden) burgerslachtoffers in Bagdad ingevolge terrorisme, http://www.uniraq.org/index.php?option=com_k2&view=item&id=8643:un-casualty-figures-foriraq-for-the-month-of-february-2018&Itemid=633&lang=en

Steeds volgens UNAMI waren er in januari 2018 323 burgerslachtoffers (90 doden, 233 gewonden) in Bagdad.

http://www.uniraq.org/index.php?option=com_k2&view=item&id=8500:un-casualty-figures-foriraq-for-the-month-of-january-2018&Itemid=633&lang=en

Het betreft minimale cijfers.

Dat het duidelijk is dat Verzoekster in de onmogelijkheid is om naar Irak en specifiek naar Bagdad terug te keren.”

Er worden geen stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift toegevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Op 20 juni 2018 maakt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over met als nieuw element de COI Focus Irak “*Veiligheids-situatie in Bagdad*” van 26 maart 2018.

2.3. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot

staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.4. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

2.4.1. Juridische basis

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Verdrag van Genève. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

2.4.2. Beoordeling

2.4.2.1. Verzoekster verklaart een Iraaks staatsburger te zijn en afkomstig te zijn uit Bagdad. Zij verklaart tevens een sjitische moslim te zijn. Verzoeker vreest dat zij en haar echtgenoot zullen worden vermoord door leden van het Mehdi-leger omdat zij tijdens een huiszoeking door Amerikaanse soldaten twee personen hadden aangeduid die mede verantwoordelijk zouden kunnen zijn voor een aanslag met explosieven. Verzoekster en haar echtgenoot werden gewaarschuwd dat de Iraakse tolk die toen aanwezig was hen heeft verklikt bij het Mehdi-leger. Sindsdien worden verzoekster en haar echtgenoot bedreigd door leden van het Mehdi-leger. In juni 2015 werd verzoeksters schoonbroer vermoord. Hij werd verkeerdelijk aanzien voor haar echtgenoot.

2.4.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekster een aantal documenten heeft voorgelegd aan de asiel-diensten in het kader van hun verzoek om internationale bescherming (CGVS, map derde asielaan-vraag, stuk 14, map met 'documenten').

De Raad wijst er vooreerst op dat de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad de aangebrachte stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

- Wat betreft de voorgelegde originele identiteitskaart, het origineel nationaliteitsbewijs, de originele identiteitskaart van haar echtgenoot, de originele woonstkaart, de originele huwelijksakte en een kopie van de rantsoenkaart, stelt de Raad vast dat de identiteits- en persoonsgegevens die hierin vermeld worden, op zich niet betwist worden.

- Aangaande de voorgelegde medische documenten, kan de Raad zich volledig aansluiten bij wat hierover in de bestreden beslissing wordt vermeld: *“Wat betreft de voorgelegde medische documenten dient aangestipt dat u hernia en rugproblemen heeft, alsook dat één van uw dochters in België aan astma lijdt (CGVS p.14-15 en zie Groene Map: medische documenten), doch blijken deze problemen enkel van medische aard te zijn en kan geen enkele link met uw asielaanvraag gevonden worden. Dat blijkt ook uit het feit dat u deze medische documenten niet spontaan wenste voor te leggen aan het CGVS (CGVS p.14-15). U werd bovendien voor deze aandoeningen reeds behandeld in Spanje en België (CGVS p.15 en zie Groene Map: Medische documenten 2015).”*

- Uit de voorgelegde de laissez-passer van 7 mei 2015 blijkt enkel dat de verzoekster in toepassing van de Dublin III-verordening werd toegelaten tot het Spaanse grondgebied om aldaar een aanvraag om internationale bescherming in te dienen. Dit document heeft geen uitstaans met de inhoud van de aanvraag om internationale bescherming, en heeft in die zin dan ook geen enkele bewijswaarde.

- Verzoekster legt ten slotte nog een overlijdensakte neer van haar schoonbroer S. Ook hier kan de Raad zich volledig aansluiten bij de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing: *“Uw verklaring dat uw schoonbroer vermoord werd in de Adel wijk toen hij onderweg was naar zijn werk (CGVS p.3) ondergraaft verder uw geloofwaardigheid en kan ook niet worden aangetoond door de door uw man voorgelegde overlijdensakte die de plaats van het overlijden van zijn broer niet specificeert (CGVS p.18 en zie Groene Map: overlijdensakte, alsook zie CGVS A. M., A. (...) p.9). Het mag ook ten sterkste verbazen dat u zelf de overlijdensakte van uw schoonbroer niet spontaan neerlegde bij het CGVS en dat deze overlijdensakte slechts een (moeilijk leesbare) kopie van een kopie betreft waar cruciale gegevens zoals de naam van de overledene op afwezig blijken te zijn (CGVS p.4,p.14, p.18). Zodoende dient afgegaan te worden op de beperkte gegevens van deze akte alsook op de overlijdensakte in het dossier van uw man (zie Gehoorverslag CGVS A. M., A. (...) p.9).”* Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier (CGVS, map derde aanvraag, stuk 5, gehoor 18 mei 2017, p. 18).

2.4.2.3. Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat de inhoud van de voorgelegde documenten op zich niet kan overtuigen en dat bovendien hun bewijswaarde relatief is om de redenen hierboven uiteengezet. Ze volstaan op zich dus niet om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekster voldoende consistent, gedetailleerd en specifiek en aannemelijk zijn, opdat haar vluchtrelaas in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kan worden beschouwd.

2.4.2.4. Blijkens de bestreden beslissingen wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat:

- 1) zij zich volledig beroept op de vluchtmotieven van haar echtgenoot en zij zelf geen eigen vluchtmotieven heeft aangehaald. De commissaris-generaal heeft in hoofde van haar echtgenoot een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat aan het voorgebrachte vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht;
- 2) zij er verder niet in slaagde de commissaris-generaal ervan te overtuigen dat dient te worden afgeweken van de beslissing die in hoofde van haar echtgenoot werd genomen. Verzoekster stelt enkel het niet eens te zijn met deze beslissing, en zij herhaalt verder het vluchtrelaas zonder nieuwe

elementen toe te voegen. Daarenboven komt het weinig overtuigend over dat verzoekster aangaf dat, wat ook de beslissing van het CGVS zal zijn in verband met haar aanvraag om internationale bescherming, zij zal blijven wachten en blijven proberen om internationale bescherming te verkrijgen tot men haar 'sympathiek gezind' is.

3) de vaststelling dat het aangehaalde vluchtrelaas ongeloofwaardig is nog versterkt wordt door diverse tegenstrijdigheden, discrepanties en vaagheden aangaande haar verklaringen over i) de dreigbrieven die zij zouden hebben ontvangen, ii) de bedreigingen die verzoekster en haar echtgenoot zouden hebben ontvangen en iii) de plaats van de moord op haar schoonbroer.

2.4.2.5. Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat de vaststellingen van de commissaris-generaal, zoals weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing en die hierboven worden samengevat, steun vinden in het administratief dossier, alsook pertinent en correct zijn.

Verzoekster slaagt er middels de argumentatie in haar verzoekschrift niet in om de verschillende motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen. Verzoekster stelt enkel dat zij haar verklaringen bevestigt, dat zij een reële en actuele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koestert, dat zij dus een risico loopt en dat haar desgevallend het voordeel van de twijfel moet worden toegekend. De Raad benadrukt dat het echter aan verzoekster toekomt om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Het louter vasthouden aan de afgelegde verklaringen, en het louter volharden in haar bewering dat zij in haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert, zonder hier enige uitleg bij te verschaffen, volstaat geheel niet om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen en alsnog aan te tonen dat haar vluchtrelaas, dat samenvalt met dat van haar echtgenoot, wel degelijk geloofwaardig is.

Daarenboven dient er nog op te worden gewezen dat de Raad in zijn arrest nr. 204 189 van 23 mei 2018 heeft vastgesteld dat haar echtgenoot zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Het arrest van de Raad van 23 mei 2018 omvat de vaststelling dat het voorgehouden vluchtrelaas van de echtgenoot van verzoekster ongeloofwaardig is. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van dit arrest. Het beroep tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoekster kan niet worden aangewend om terug te komen op de beoordeling van het vluchtrelaas van de echtgenoot van verzoekster. Zoals gesteld beroept de verzoekster zich in haar verklaringen volledig op het vluchtrelaas van haar echtgenoot en brengt zij verder ook geen nieuwe elementen aan die een ander licht kunnen werpen op deze beoordeling. In het verzoekschrift wordt niet concreet ingegaan op deze vaststellingen en houdt de verzoekster zich louter vast aan de eerder afgelegde verklaringen. Hiermee kan op geen enkele wijze afbreuk worden gedaan aan de voormelde vaststellingen.

2.4.2.6. De Raad besluit dat verzoekster de hierboven besproken pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas, niet weerlegt. Deze vermelde motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen

2.5. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Juridische basis

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van

wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”.

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.5.2. Beoordeling

2.5.2.1. Artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet beoogt vooreerst bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De Raad herinnert er aan dat hij in casu met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en ex nunc onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden. De Raad stipt aan dat hij bij de beoordeling van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, een alomvattende benadering hanteert waarbij in de risicoanalyse rekening wordt gehouden met alle vormen van geweld en andere indicatoren die in deze van belang kunnen zijn.

Gelet op deze alomvattende benadering, beoordeelt de Raad de feitelijke voorliggende situatie als volgt.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak op basis van de stukken uit het rechtsplegingsdossier dient te worden vastgesteld dat het gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

In de loop van 2015 kwam ISIS meer en meer onder druk te staan in verschillende regio's in Irak en slaagden de *Iraqi Security Forces* (ISF), de sjiiitische milities en de Koerdische peshmerga er in om ISIS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de loop van 2016 werd ISIS verder teruggedrongen en werden grote stukken van het gebied onder controle van ISIS terug ingenomen door regeringstroepen. Eind 2016 waren de dichtstbijzijnde gebieden onder controle van ISIS meer dan 200 kilometer van Bagdad verwijderd. In juli 2017 werden ook Mosul en het grootste gedeelte van de regio errond heroverd op ISIS, en enkele weken later Tall Afar, Hawija en de laatste gebieden van ISIS in Anbar. Midden oktober 2017 richtten de Iraakse strijdkrachten zich op de omstreken gebieden langs de grens met de Koerdische Autonome Regio en werden de Koerdische peshmerga daar verdreven. De stad Kirkuk en nabijgelegen olievelden vielen eveneens terug in handen van het centrale gezag. De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en in de provincie Bagdad in het bijzonder. Ook in 2017 was er sprake van een verdere daling van het geweld in Bagdad. De oorlog, die in 2014 nog voor de poorten van Bagdad werd gevoerd, was in 2017 honderden kilometers verder weg. De dreiging dat de hoofdstad zou kunnen vallen, is volledig geweken. Op 9 december 2017 verkondigde de Iraakse eerste minister Haider Al-Abadi dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen ISIS.

Aangezien het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend kunnen zijn, dient bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekster niet betwist dat in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad dient te worden beoordeeld.

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, de "*UNHCR Position on Returns to Iraq*", waarnaar de verwerende partij verwijst in haar aanvullende nota van 20 juni 2018 en dat werd opgenomen in de bronnenlijst van de bij deze nota gevoegde 'COI Focus', "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 26 maart 2018, dateert van 14 november 2016 en is derhalve actueel.

Uit dit standpunt blijkt dat UNHCR zich verzet tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn uit gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie die werd bijgebracht door de verwerende partij kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt.

Uit de door de verwerende partij aangeleverde informatie (aanvullende nota CGVS, 'COI Focus' "*Irak De actuele veiligheidssituatie in Bagdad*" van 26 maart 2018) blijkt dat de hoofdstad en de hele provincie Bagdad zich onder controle van de Iraakse regering bevinden. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het geweld dat in Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm aan van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan ISIS. Het doel van ISIS voor Bagdad bestaat er nog steeds in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Hoewel de groepering zowel de Iraakse veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers is gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar burgers samenkomen. Uit de landeninformatie blijkt evenwel dat ISIS zich nog nauwelijks bedient van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de *Iraqi Security Forces* (ISF), het leger, de politie, en *Popular Mobilization Units* (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. Daar staat tegenover dat het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad vanaf begin 2017 sterk is teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Verder is niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS een "*ramadanoffensief*" met een toename van aanslagen in heel Irak. Daarna nam het geweld opnieuw verder af. Voor de eerste keer sinds 2013 is er een significante en bijna constante afname van het geweld over een periode van meer dan een half jaar vast te stellen. Deze tendens zet zich in 2018 ook nog voort.

Uit de landeninformatie kan verder niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen. De landeninformatie in het dossier maakt geen melding van militaire confrontaties in Bagdad. Het komt in Bagdad niet meer tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen ISIS en het Iraakse leger. ISIS kwam in 2017, zoals hoger reeds gesteld, in Irak daarenboven meer en meer onder druk te staan en werd steeds verder teruggedrongen, weg van de hoofdstad Bagdad.

Het offensief dat ISIS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat ISIS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn

voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Vooraf soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer geïsoleerd.

Betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad. Het is nog niet tot aanslagen tegen betogers gekomen. De betogingen werden wel gewelddadiger door de deelname van nieuwe groepen die al meerdere keren hebben gepoogd de internationale zone te bestormen.

Het voormelde geweldspatroon heeft tot gevolg dat er in Bagdad maandelijks doden en slachtoffers te betreuren vallen. Wel blijkt uit de informatie, toegevoegd door verwerende partij, dat het aantal incidenten in Bagdad sinds november 2016 gevoelig is gedaald. Uit de meest recente ter beschikking zijnde cijfers blijkt dat deze daling zich in heel 2017 en de eerste maanden van 2018 heeft voortgezet en, behalve een kleine opflakking van het geweld tijdens de ramadan in de maand mei 2017, heeft geleid tot een significante daling van het aantal slachtoffers, tot op een niveau zoals voor het laatst gezien in 2012.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad veel doden en slachtoffers oplevert, dienen ook andere objectieve elementen te worden meegenomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflictgerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat wordt getroffen door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen, worden verplaatsingen in de stad bemoeilijkt door de talrijke controles (die nu wel meer en meer worden afgebouwd) en is de politieke en sociale onrust sinds de zomer van 2015 toegenomen. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren – al zijn er problemen door jarenlang mismanagement en corruptie, door de toestroom van ontheemden uit andere delen van het land en door de talrijke controleposten – en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals hoger reeds werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants en cafés blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen.

Het nachtelijke uitgangsverbod dat voorheen meer dan een decennium gold, werd begin 2015 opgeheven en werd sedertdien niet meer opnieuw ingevoerd. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. Checkpoints worden meer en meer afgebouwd. Hieruit blijkt dat de Iraakse autoriteiten van mening zijn dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd is dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod, alsook de ontmanteling van diverse checkpoints toelaat. Indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was, kan er immers redelijkerwijs van worden uitgegaan dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden beperken. De frequente stroomonderbrekingen hebben tot protestbetogingen geleid. Deze

protesten tegen de falende infrastructuur, tegen de corruptie van de overheidsdiensten en tegen de politiek verantwoordelijken konden ongehinderd doorgaan. Inwoners van Bagdad die het zich kunnen veroorloven, hebben een stroomgenerator aangeschaft om de onderbrekingen te overbruggen.

Er is gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren zwaar onder druk, en was er in het najaar van 2015 een uitbraak van cholera, die echter kon worden bedwongen. In 2016 en 2017 was er geen nieuwe uitbraak van cholera.

Verder zijn de scholen en universiteiten in Bagdad geopend en worden er nationale toelatingsproeven georganiseerd. Het schoolbezoek ligt tamelijk hoog (de inschrijvingsgraad in basisscholen ligt tussen de 92 en 95% en in de lagere graad van de secundaire school zijn 73 tot 80% van de kinderen ingeschreven) en blijft stabiel sinds 2006. Ook dit vormt wel degelijk een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Immers, indien de situatie in Bagdad van zodanige aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen Bagdad een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet met zich mee zou brengen, kan er vanuit worden gegaan dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, wat niet het geval blijkt te zijn.

Er is een cultureel leven: er worden concerten georganiseerd (ook in open lucht), en op 8 en 9 september 2017 werd er een kunst- en boekenbeurs georganiseerd in het Abu Nawas-park aan de Tigris. De voetbalcompetitie in de hoogste klasse wordt ook in stadions in de hoofdstad gespeeld. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad.

Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de Verenigde Naties, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden ("IDP's") op te vangen ("*UNHCR Position on Returns to Iraq*", 16 november 2016 nr. 34) en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad (*Ibid.*, nr. 40). In het afgelopen jaar 2017 is het aantal IDP's in Bagdad sterk geslonken hetgeen de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en de openbare dienstverlening heeft verlaagd.

UNHCR vermeldt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de rechtspraak van het HvJ met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en rekening houdende met alle relevante informatie over de veiligheidssituatie in Bagdad, komt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, tot de conclusie dat in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon, zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeksters betoog in haar verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. Verzoekster citeert passages uit de voormelde "*UNHCR Position on Returns to Iraq*" van 14 november 2016. De Raad herhaalt hierbij dat hij inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet belang hecht aan de "*UNHCR Position on Returns to Iraq*" van 14 november 2016 en dat uit dit standpunt blijkt dat UNHCR zich verzet tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn uit gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS. De Raad stelt vervolgens vast dat uit de landeninformatie die werd bijgebracht door de verwerende partij niet kan worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt. Door opnieuw naar ditzelfde standpunt te verwijzen, toont verzoekster niet aan dat dit wel het geval is.

Verzoekster citeert verder nog uit een rapport opgesteld door de United Nations Assistance Mission for Iraq (UNAMI). Er worden in het verzoekschrift cijfers weergegeven voor het aantal burgerslachtoffers dat in Irak is gevallen in de periode november 2012-november 2017. Verder vestigt verzoekster er nog de

aandacht op dat er volgens UNAMI in januari 2018 in Bagdad 323 burgerslachtoffers zijn gevallen in en in februari 2018 195. De Raad merkt op dat niet wordt betwist dat er zich in Bagdad nog terreur-aanslagen, gepleegd door ISIS, voordoen en dat daarbij verschillende (burger)slachtoffers vallen. Uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat dit gegeven in rekening werd gebracht. Zoals reeds vermeld, blijkt hieruit dat niet alleen het aantal incidenten in Bagdad sterk is teruggelopen in vergelijking met de situatie in 2014 tot 2016, maar ook de zwaarte van de aanslagen. Deze tendens zet zich ook verder in 2018. De aangehaalde cijfers van UNAMI (die overigens grotendeels betrekking hebben op het volledige Iraakse grondgebied) kunnen deze conclusie niet wijzigen. Daarenboven dienen ook diverse andere, objectieve elementen te worden meegenomen in de beoordeling van de mate van het willekeurig geweld. Zoals gesteld, werd bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad terdege rekening gehouden met het gegeven dat er zich nog aanslagen voordoen alsook met de impact van het geweld in Bagdad op het dagelijkse leven van de burgers.

2.5.2.2. Vervolgens moet worden onderzocht of verzoekster omwille van haar individuele situatie, met name omwille van concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden, een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet omdat zij specifiek wordt geïdентificeerd dan wel omdat in haren hoofde een verhoogd risico bestaat op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld. Van een verhoogd risico kan, bijvoorbeeld, sprake zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een preciaire socio-economische situatie tot gevolg hebben dat verzoekster een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld. De Raad herinnert eraan dat de persoonlijke omstandigheden die in acht worden genomen in het kader van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet niet van dezelfde aard kunnen zijn als de elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2, sub a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster haalt aan dat zij een bijzonder profiel heeft omdat zij zich heeft bekeerd tot het christendom. Ter terechtzitting wordt echter aangegeven dat dit een materiële vergissing betreft in het verzoekschrift. De Raad dient met dit element dan ook geen rekening te houden. In zoverre verzoekster tijdens de terechtzitting nog aangeeft dat zij als vrouw bijzonder kwetsbaar is in Irak, wijst de Raad erop dat uit de beschikbare landeninformatie niet kan worden afgeleid dat vrouwen in Bagdad in het algemeen het voorwerp uitmaken van groepsvervolging. Het enkele gegeven dat verzoekster een vrouw is, is dus niet voldoende om een reëel risico op ernstige schade vast te stellen.

Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoekster concrete problemen heeft aangehaald in dit verband. Er zijn dus geen concrete aanwijzingen dat zij louter omwille van het feit dat zij een vrouw is, specifiek wordt geïdентificeerd. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift overigens ook geen informatie aan waaruit dit zou blijken. De Raad merkt bovendien nog op dat verzoekster een echtgenoot heeft en dus in geen geval alleen dient terug te keren naar Irak.

Verzoekster brengt verder geen persoonlijke omstandigheden aan die wijzen op een verhoogd risico op een ernstig bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde blijkt niet dat er in het geval van verzoekster zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij uitgebreid de mogelijkheid haar vluchtredenen uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat en werd zij bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is.

De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoeksters land van herkomst en regio van herkomst en op alle dienstige stukken. De

stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.7. Voor zover verzoekster de schending aanvoert van artikel 26 van het KB CGVS is dit onderdeel van het middel onontvankelijk aangezien zij verzuimt om uiteen te zetten op welke wijze deze bepaling door de bestreden beslissing zou worden geschonden.

2.8. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng september tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES